

सूर्यकिरणसंपर्काददीप्तायां, ४ पञ्चदश्यां कलायाम् न
मीयते दृश्यते विधुरत्वं । ५ अमावस्यायां तिथौ च स्त्री ।
“अमार्कपाते श्रवणं यदि स्यात्” “यद्यमा रविवारेण”
इति च प्रा० त० पुरा० । “अमायां तु सदा सोम-ओषधीः
प्रतिपद्यते” इति सोमो० । न मीयतेऽसौ मा-कर्मणि
क्लिप् । ई आत्मनि पु० । ७ मानशून्ये त्रि० । ८ गृहे
अव्य० निरु० । “कामश्चरतामसा भूते” ऋ० २, ३८, ई ।
“अमा गृहविति” भा० । अव्यते गम्यते चन्द्रलोकात्
अत्र अम-आधारे-घञ् वा ह्रस्वः । ९ इहलोके । “अमा-
तोभरुतोवि आन्तरिकादमायुत” ऋ० ५, ५०, ५८ । “अमातः
अस्माज्जोकात्” भा० । तत्र यावत्सम्पातसृष्टित्वा “क्षीणे
पुण्ये सूर्यलोकं विशन्तीति” श्रुतौ चन्द्रलोकादेव इह
लोकागमनात्तथात्वम् । [दुब्बलः ।

अमास त्रि० नास्ति मासं यस्य । १ दुब्बले । मासहीनो हि
अमात्य पु० अमा सह वसति त्यक् । मन्त्रिणि । तस्य दण्ड-
नीतौ राजसहचरत्वात्तथात्वम् । “पुरोहितामात्यसखाश्च
योधाः” भट्टिः । “अमात्यपुत्रैः सवयोनिरन्वितः” रघुः ।
“अमात्ये दण्ड आयत्त” इति मनुः । “अमात्यव्यङ्गना राज्ञां
दृष्ट्यास्ते शत्रुसंहिताः” माघः । अमात्यलक्षणसक्तं
हेमा० विष्णुध० पु० । “सर्वजक्षणलक्षणयो मन्त्रो
राज्ञस्तथा भवेत् । ब्राह्मणे वेदतत्त्वज्ञोविनोतः प्रिय-
दर्शनः । क्लृप्तलक्ष्ये महात्मा च स्वामिभक्तः प्रियवदः ।
बृहस्पत्युशनः प्रोक्तं नीतिं जानाति सर्व्वतः । राग-
हृषणेषु यः कार्यं न च हन्ति महीक्षितः । लोकाप-
वादाद्वाजार्थं भयं यस्य न विद्यते । क्लेशक्षमस्तु धर्मात्मा
विजितात्मा जितेन्द्रियः । गूढमन्त्रश्चाऽश्वदक्षः प्राज्ञो
भक्तजनप्रियः । इङ्गिताकारतत्त्वज्ञ जहापोहविशा-
रदः । शूरश्च ज्ञातविद्यश्च न मानो न च मत्सरी ।
चारप्रचारकुशलः प्रणिधिप्राण आत्मवान् । षाड्गुण्य-
विधितत्त्वज्ञ उपायकुशलस्तथा । वेत्ता विधाता कार्याणां
नैव कार्यातिपातनः । समयज्ञश्च कालज्ञो भृत्यानाञ्च गुण-
प्रियः । कृतानामकृतानां च कर्मणामन्ववेक्षिता । यथा
पुरुषमहर्षिणां पुरुषाणां नियोजकः । कर्ता परोक्षे कार्याणि
संपराये भृगूत्तमः । तत्त्वातत्त्ववेदिता च कर्मणो गुरुलाघ-
वम् । शत्रुमित्रविभागज्ञो विन्दहे शैव तत्त्ववित् स राज्ञः
सर्व्वकार्याणि कुर्याद्दृष्ट्युक्तलोदहः । विदितानि तथा कुर्याच्च
ज्ञातानि महीक्षिता अज्ञातानि नरेन्द्रस्य कृत्वा कार्याणि
भार्गव । अचिरेणापि विद्वेषं समन्वी त्वधिगच्छति । कुरुते

यस्तु कार्याणि विदितानि महीपतेः भेदो न तस्य भवति
कदाचिदपि भूभुजा एवंगुणो यस्य भवेत्तु मन्त्री वाक्ये च
तस्याभिरतस्य राज्ञः । राज्यं स्थिरं स्याद्विपुला च
लक्ष्मीर्यशश्च दीप्तं भुवनत्रयेऽपि” इति ।

अमात्र पु० नास्ति मात्वा परिच्छित्तिर्यस्य । १ इयत्ताशून्ये पर-
मात्मनि तुरीये ब्रह्मणि । दृष्टपरिमाणकल्पनेन २ परि-
च्छेदशून्ये गगनादौ च त्रि० । अमात्रं त्वा धिषणं तविषे
ऋ० १, १०२, ७, “अमात्रं मातया इयत्तया रचितम्” भा० ।
अमानना स्त्री अप्रावे न० त० । आद्राभावे न० व० । आद-
रशून्ये त्रि० । [मनःकण्ठदायके दुःखे ।

अमानस्य न० मानसे साधु न भवति मानस+यत् न० त० ।
अमा(म)मासी स्त्री अमा सह सूर्येण माः मासो वा चन्द्रमा
यस्यां गौरा० ङीष् । अमावस्यायाम् ।

अमाय त्रि० नास्ति माया यस्य । १ कपटशून्ये २ अविद्याशून्ये
ब्रह्मणि न० । मायोमानम् । ३ इयत्ताशून्ये त्रि० ।

अमानिन् त्रि० न मन्यतेऽस्मिन्मन्यते मन-निनि न० त० ।
अभिमानशून्ये “अमानित्वमदम्भित्वम्” गीता ।

अमार्जित त्रि० ऋज-क्त विरोधे न० त० । अपरिष्कृते ।

अमा(वा)वशी स्त्री अमा सह वसतश्चन्द्रार्कौ यस्याम् अप्
घञ् वा नि० गौरा० ङीष् । अमावास्यायाम् ।

अमाव(वा)स्या अमा सह वसतश्चन्द्रार्कौ यस्याम् नि० । कृष्ण-
पक्षीयपञ्चदशीतिथौ । तथा हि अधः प्रदेशवर्ती
शीघ्रगामी चन्द्रः, ऊर्ध्वं प्रदेशवर्ती मन्दगामी सूर्यः ।
तयोर्गतिविशेषात् यत्काले चन्द्रमण्डलमन्यूनमनति-
रिक्तं सत् सूर्यमण्डलस्याधोभागे व्यवस्थितम् भवति
तदा सूर्यरश्मिभिः साकलेऽनाभिभूतत्वात् चन्द्रमण्डलमी-
षदपि न दृश्यते इति कृष्णपक्षे पञ्चदशकलाक्रियाकूटो-
पलक्षितकालः अमावस्येति निष्कर्षः । “सूर्याचन्द्रमसोः
यः परो विप्रकर्षः सा पौर्णमासी र्यः परः सन्निकर्षः
साऽमावस्येति” गोभि० । “अमावस्या गुरुं हन्ति शिष्यं
हन्ति चतुर्दशी” मनुः । अमावास्यायां भवः वा कुन् अमा-
वास्तकः अण् अमावस्यः । तत्रभवे त्रि० । “य आगारे
ऋगयन्ते प्रतिक्रोशेऽमावासे” अथ० ३६, ३ ।

अमावसु पु० आशुपुत्रे ऋषिभेदे “अमावसुमिति ख्यात-
मायोः पुत्रं यशस्विगम्” ह० व० ।

अमित त्रि० न मितः । १ अपरिच्छिन्ने इयत्ताशून्ये “अमितस्य
हि दातारं भर्तारं कान पजूयेत्” ? रामा० । २ अज्ञाते च ।
अमितविक्रम पु० अमिता अपरिच्छिन्ना विक्रमास्तयः पाद-